

celle publicate și făgăduite prin proclamațiunea lui Tudor au fostu nisce simple amăgiri.

În acelașu timpü ênsé informându-se Divanulü din București, cum că din ostașii carii se trimitéu în potriua lui Tudor, unii înduplecându-se prin lingușiri și făgăduieli, iér alții cedându feluritelorü amenințări se trăgêu în partea lui și se unéu cu dênșulü, găsiră mai cu calle a trimite, fôră perdere de timpü, și pe unulü d'între boieri ca Eforü, séu supra-veghiătorü alü oștirea ¹⁾, și astü-felü orânduira pe Nicolae Văcărescu. Acesta, pornindü în grabă, nu zăbovi a ajunge pe cei trimiși mai d'înainte la Șerbănescii-Domneșcii din județulu Oltü; și unindu-se cu dênșii plecă spre Craiova. Dér pentru că împrejurările reclamaü uă acțiune grabnică și energică, noulü Eforü nu întârziă d'a espedia pe Deli-Bașa Mihale, pe Tufecchi-Bașa Bozini și pe Buluc-Bașa Ghețu la satulü Coțofeni, cu ordinü espresü ca, după ce se vorü într'uni cu Serdaru Diamandi, cu slugeru Ión Solomon și cu cei-alții de acolo, să nu întreprindă nici uă mișcare înainte

1) Târziü se deșteptară boierii cu măsurile mai energice, după ce lucrurile ajunseseră la extremitate și rana devenise incurabilă. Căci se va vedeă mai la valle că aceia carii în aparință se arêtau indiferinți la tôte chibzuirile collegilorü lorü din Divanü, servéu interese opuse Diyanulü. Acésta se dovedi mai în urmă când rebelii se uniră cu ostașii stăpênirii într'unü singurü corpü, și contribuă ca stăpênirea să'și puné, după datorie, tôte silințele spre a combate pe Tudor, și să rămâie de uă dată sleită de tôte mișlôcele. (N. aut.).